

Πρὸς τοὺς συμπολίτας μας Καθολικοὺς κα-
νείς δὲν θὰ τολμήσῃ ν' ἀρνηθῇ τὸ δικαίωμα ν'
ἀνήκουν εἰς ὅτι κόμμα ἐπιθυμοῦν καὶ ἔχουν πε-
ταίησθαι, καὶ εἰς τοῦτο κανείς δὲν εἰσφέρει καὶ
δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ποτὲ νὰ τοὺς κατακρίνῃ,
ἀλλὰ ἂς μάθουν ἡμεῖς ὅτι τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα
διευθύνουν τὸ Κυβερνητικὸν κόμμα δὲν ἔχουν κα-
νένα λόγον ἐχθρότητος ἐναντίον των, ὅτι δὲν
τοὺς ἐπολέμησαν ποτὲ, ὅτι πάντοτε ἔδειξαν συμ-
παθεῖαν εἰς αὐτοὺς καὶ ὑπεστήριξαν, καὶ πολλαῖς
φοαῖς τοὺς ὠφέλησαν τοὺς ἐβεώρησαν ἴσους μὲ

τούς άλλους "Ελληνες πολίτας, και ότι όσα τούς διδάσκουν και λέγουν οι Θεοτοκισται είναι σκόπιμα δια να τούς εξαπατήσουν και τούς καταστήσουν τυφλά όργανα των παθών των! Αύτα λέγουμε όχι βέβαια με τον σκοπον να πείσωμεν τούς Καθολικούς να εγκαταλείψουν τον Θεοτόκη, δια να ζητήσωμεν την υποστήριξιν των και τας ψήφους των, αλλά διότι αποβλέπομεν εις την ειρήνην του τόπου, εις την ισότητα όλων των πολιτών, και εις το να πέση και εκλείψη από την Κέρκυρα βαρβαρη πολιτική ή όποια δια τόσα έτη καλλιεργεί την διαστασι, την διαίρεσιν, την βαρβαρότητα, την ανισότητα των διαφορών στοιχείων, τα θρησκευτικά και φυλετικά δια τα συμφέροντά της μιση, δια να πέση πολιτική ή όποια παριστάνει την Κέρκυραν εις τον πολιτισμένον κόσμον, ως ένα τόπον βάρβαρον και οπισθοδρομικόν και άμαθην, εις τον όποιον το φώς του πολιτισμοϋ, της προόδου και των γραμμάτων, το όποιον κυριεύει και έμβηκε και εις την τελευταίαν πόλιν της Έλλάδος, σκοτιζεται και σβύνεται, εμπρός εις τα μεσαιωνικά και τυραννικά αισθήματα του Θεοτόκη, και την σοφίαν και τας φιλελεύθεραις και φιλόανθρωπαις ιδέαις του Πόλυα!

Την μέθοδον την όποιαν, καθώς εξηγήσαμε, μετεχειρίσθησαν οι Θεοτοκισται με τούς Καθολικούς, θέλουν και προσπαθούν να εφαρμόσουν και με τούς Μανδουκιώτας. Και επειδή έδω δέν έχουν το προηγούμενον της θρησκευτικής διαφορας, δια να κεντήσουν (καθώς έκαμαν με τούς Ιταλούς) τον θρησκευτικόν φανατισμόν, με ψεύτικαις διαδόσεις και συκοφαντίαις, έφαντάσθησαν να κεντήσουν και να προσβάλουν ότι πλέον ιερόν έχει ο άνθρωπος, δηλαδή την τιμήν. Διέδωσαν και έπλασαν έπιστολάς τάχα εκ μέρους Δεληγιαννικών προς Θεοτοκιστάς, εις τας όποιας τάχα προσβάλλονται, καθώς αυτοί διέδωσαν, πρόσωπα και τάξεις της κοινωνίας. Αυτό το ποταπόν και άξιον γυναικαρίων τέχνασμα άπέτυχε, διότι οι Μανδουκιώται ένόησαν ότι είναι αδύνατον το Δεληγιαννικόν κόμμα να έχη κανέν πάθος έναντίον τους, αφού εις το Μανδοϋκι εις τας τελευταίας εκλογάς επί 800 ως έγγιστα ψηφισάντων μόνον εκατόν ψήφους έλαβεν ο Θεοτόκης περισσοτέρους του Βασιλάκη! και τοϋτο ήτο φυσικόν αποτέλεσμα των ενεργειών των Θεοτοκιστών οι όποιοι από πολύν καιρόν εκαλλιέργουν διαφορους κομματάρχους, και έκαμαν υπερανθρώπους ενεργείας εις το Μανδοϋκι, ενώ ο αντιπρόσωπος εις την κάλπη του Βασιλάκη εις το Μανδοϋκι επήγε 3 ώρας αφού είχε αρχίση ή εκλογή, και την διαλογήν εγκατέλειψαν εις την τύχην της οι αντιπρόσωποι των Βασιλακιστών. "Ωστε το Κυβερνητικόν κόμμα έχει μάλιστα λόγους να εύγνωμονή εις το φιλελεύθερον και γενναίον αίσθημα των Μανδουκιωτών οι όποιοι με όλας τας πιέσεις, διαφοράς και δωροδοκίας των Θεοτοκιστών έτίμησαν την κάλπην του Βασιλάκη με 400 ως έγγιστα ψή-

φους. Αύτα τα όποια γράφουμε είναι τα αληθινά και ειλικρινή αισθήματα όλων των Δεληγιαννικών προς τούς Μανδουκιώτας και Καθολικούς, όλα δε τα άλλα τα όποια ιησουιτικώς και με δόλια και ποταπά μέσα διαδίδονται, είναι έργα εκείνων οι όποιοι έδημιούργησαν τας σκηνάς της Έβραϊκής, την πυρκαϊάν του Ντόμου ή όποια εύτυχώς άπέτυχε, και εκείνων οι όποιοι πάντοτε τέτοια μέσα φανταζονται δια να δημιουργήσουν και να πληθύνουν το κόμμα τους και να αρπάσουν την εξουσίαν. Λαε της Κερκύρας πρόσεχε δια να μην γίνης άλληνη φοράν θύμα! καθώς εγενεες με τα έβραϊκά, και ενώ οι άλλοι θα γελούν και θα τρίβουν τας χείρας δια τα κατορθώματά τους, συ θα σήπεις εις τας φυλακάς και θα χάσης την οικογένειαν σου και την ζωήν σου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΑΜΑΛΑ.

Εις το φύλλο της περασμένης Κυριακής των «Καιρών» εδιάβασα μία ωραιότατη έπιστολή, με πολύ νόημα, του κ. Δαμαλά, διακεκριμένου καθηγητού της Θεολογίας εις το Πανεπιστήμιον, την όποιαν σās δημοσιεύω έδω, μεταφράσας αυτήν εις τη γλώσσα του Λαού.

«Θαυμάζω πώς και συ, κ. Κανελλίδη, καθώς κ' ή άλλαις εφημερίδες σ την Έλλάδα, καταδέχεσθε να θεωρήτε ως σοβαρά πράγματα, όσα ο πρωθυπουργός της Άγγλίας Σαλισβουρής λέει για το ανατολικό ζήτημα. Ο Σαλισβουρής αυτός τω 1878, ως και πριν, είχε ύψώσει τη σημαία υπέρ του Έλληνισμού, την όποιαν καταίλασε ύστερα, για να αγοράση τη Κύπρο μας. Και για να κατορθώση αυτό, αναγκάσθηκε να κάμη μυστική συνθήκη με τη Τουρκία ότι δεν θα υποστηρίξει πλέον την Έλλάδα. Τώρα αυτός υποστηρίζει τούς Βουργάρους και τούς Αιγυπτίους, διότι τούς "Ελληνες τούς φοβάτε μη προσδεύσουν μιαν ήμεραν και γίνουν ισχυροί στη θάλασσα, σάν την Άγγλία, όπως ήτανε και πριν ισχυροί και θαυμαστοί. Γιαυτό υποστηρίζει εκείνους που δε φοβάτε να γίνουν ισχυροί. Την Έλλάδα αυτός τη θέλει μικρή και αδύνατη, για τα καλά και συμφέροντα.

Σημ. Γ' αυτό υποστηρίζει το Τρικούπη, διότι αυτός είναι ο μόνος πολιτικός στην Έλλάδα, που τον δουλεύει πιστά, και τα καταφέρει λαμπρά, όπως θέλει ή λορδότης του, εξασθενώντας το έθνος και εξευτελίζοντας αυτό, με τούς βαρείς φόρους, με τη κακοδιαίκησι, με την ήθική διαφθορά, με τα άτιμώρητα εγκλήματα, με την έλλειψι Δικαιοσύνης, με την άγραμματοσύνη, με την άποτυχία εις όλα τα

έξωτερικά ζητήματα. Τέτοιος είναι λοιπόν ο Τρικούπης, οι ύπουργοί του, και οι όπαδοί του άνθρωποι, προωρισμένοι να κρατούν το έθνος υπόδουλον στο Σαλισβουρή, και να προσέχουν καλά, ώστε να μη προσδέψη και μεγαλώση.

«Αλλά, ως μάθη ο εύγενής Λόρδος ότι τα πράγματα ριζήδον θα μεταβληθούν, ότι αι ιδέαις του δε θα πραγματοποιηθούν, διότι δεν είναι ιδέαις του άγαθού Άγγλικού Λαού, και ότι έντός του έρχομένου έτους θα πέση από την αρχή, και θα τον διαδεχθούν οι φιλελεύθεροι, που αγαπούν την Έλλάδα, με πρωθυπουργό το φιλέλληνα Γλάστονα, και τότε, βρίσκοντες τον αγαπητό τους Δεληγιάννη στα πράγματα, θα τον υποστηρίξουν εις όλα τα ζητήματα: τότες και μείς θα πούμε εις το Σαλισβουρή, εις τον Τρικούπη και εις τούς όπαδούς του: "Οφεις, γεννήματα έχιδνών, που θα καταφύγητε από την θείαν αυτήν τιμωρίαν; Διότι, όταν θέλη ο Θεός, συντρίβη ισχυρά βασιλεία, και ανυψώνει εκ του μηδενός άλλα. Και ήμείς οι Έλληνες εις τον Θεόν έχομεν τας ελπίδας μας, εις Αυτόν και μόνον. Πίστιν και αγάπην προς Αυτόν να έχωμεν, και όλα θα μάς έλθουν εύνοικά.

Διπλωμάτης Ευπόλυτος.

ΚΛΥΣΤΕΡΙΟΥΜ (Σερβισαίλι).

άλα μακκερονέαμ.

Ρέτσιπε. Κολοκουίντιντεμ. αλμένουν ντιέτσι ντράμε
 έτ καουτσούκ εν πούλβερικ, έτ λίμπραι ντι κα-
 τράμε.
 εν άκουαι φούντις σιόλγκιμπους έτ μέτταμ εν
 φιασκέτουμ.
 Κλυστέριουμ φάττεμ' οϋτιλεμ. πέρ ντόμινε
 Τζορτζέτουμ.

Ρέτσιπε. Ντράμ, σκαμόνεαμ. έτ έντεμ. ντι σια-
 ράρπαμ.
 σιόλι έτ φάτσιτ κλυστέρουμ. άλ νόστρουμ πιέν-
 τεμ σκάρπαμ.

Ρέτσιπε. Λίμπρ Άρσένικουμ. εν βίνους μεσκο-
 λάτουμ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
 έτ φάττεμ γράν κλυστέριουμ. άλ μίστερ πολυ-
 λέραμ.

Ρέτσιπε. Πούλβικς άμιντουμ. έτ πούλβερικς κα-
 νόνεμ.
 έτ μίζιμπους εν άτσιντουμ. σολφόρικουμ, μα
 μπόνεμ,
 έτ φάτσιτ περιφύτιλουμ. τακκάτουμ. σουλλο
 ντόρσουμ.
 άλ μίχουν ντιβεντάντιμπους. μάγρους ντε λύσ-
 σαμ. όρσουμ.

Ρέτσιπε. Σπαραντράπιουμ. ιμπίαστρουμ, έτ μορ-
 φίναι.
 γρανέλλι. τρέντα τσίνκουε, έτ ράντιξ. σερ-
 πεντίναι.
 έτ μελλαντόναμ. τόπικαμ, έτ όκαμ. ντε ρουμ-
 παρμπάρουμ.
 έτ φάττιμπους. άλ μάρμαρουμ. κλυστέριουμ.
 μιζομπάρμαπαρουμ.
 Σόνται. σουλφάτουμ. ρέτσιπε. τρέ γράντ' έτ
 μπέλεμ. όκκεμ,
 ντι κρότον-τίλλιουμ. φιάσκιμπους. έτ σπίριτους
 φινόκκεμ,
 έτ φάτσιτ γράν κλυστέριουμ. άλ παρουκοτο-
 νίνουμ,
 άγκιούγκιμπους. έτ μέτκολαμ. οϋν βάζουν ντε
 ταννίνουμ.

Ρέτσιπε. Πούρο, πούριμπους. κολλύριουμ. άμπορ-
 ντίβουμ,
 έτ πιέντις ντιέτσι γκούμικους. σονόρουμ, κα-
 στραντίβουμ,
 έτ φάτιμπους. κλυστέριμπους. άλουμ. ντοκτό-
 ρουμ. μπόγιαμ,
 έσέντουμ. άντβοκάτιμπους. . . . Φίνιμπους. έστ
 εν νόγιαμ.
 "Α τούττ' έρέστχμ. φάτσιμπους. κλυστέριουμ.
 ντε καλτσίναμ.
 έτ τρεμεντίναι. κόλλησον. οϋν πό πιού. τζιού. λά
 σπίναμ.

— — —

Λαμβάνετεμ. τάμ. φάρμακαμ. από τ' Άνεμογιάννη
 την άποθήκην, που φτινάμ. πουλει, πιατσέρις
 κανει
 "Ετ τούττι. κουέστι. κλυστέρουμ. φάτσιαμ. ντοκτόρ
 Πουλίτους,
 λε. καθαλιέρουμ. άσποντουμ. νεμίκουμ. — εν
 πουρίτους! —
 ντ' όνιποτέντουμ. πόπουλουμ, λε. ψευτοπερου-
 κόνουμ,
 λε. κουάλ. κονγρατουλάριμπους. νελ. γράν. φεστίν,
 ντέλ. όγουμ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀκόμα δὲν εὐδοκῆσαν οἱ Βουλευταίμας νὰ μᾶς ἐλευθερώσουν ἀπὸ τῆς λέρᾳ τῶν Τρικουπικῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὅποιοι μᾶς ἐκάθισαν ὅτ' αὐτὰ γερὰ στὸ σβέρκο, καὶ πρὸς εὐγνωμοσύνην μας κοροῖ-δεύουν κρόλα καὶ μᾶς περιφρονοῦν, λέγοντάς μας ὅτι τοὺς φοβόμαστε, γι' αὐτὸ δὲ τοὺς παύομε, ἢ ὅτι τὸ κόμμα μας δὲν ἔχει ἀνθρώπους ἱκανοὺς καὶ τιμίους, γιὰ νὰ τοὺς ἀντικαταστήσουν. Αὐτὰ μᾶς εἰλείπαν. Ἐχετε, μωρὲ, δίκην, γιὰτὶ ἂν ἤμουν ἐγὼ Βουλευτὴς; θὰ σὰς ἔπαυα σὲ εἴκοσι τέσσαραις ὥραις ὅλους. Αὐτὸ τὸ κακὸ μόνον στὴ Κέρκυρα συμβαίνει, γιὰτὶ στοὺς ἄλλους νομοὺς ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀφ' οὗ ἀνέβηκε ἡ νέα Κυβέρνησις ἐπῆγαν στὸ διάολο ὅλοι οἱ Τρικουπικοί.

— Ὁ φατριασμός καὶ αἱ ἐπεμβασεῖς τῶν Θεοτοκιστῶν ἔφθασαν ἕως τὰ κορρυδῶρα τοῦ Θεάτρου! Πρὸ ἡμερῶν ἡ ἐπιτροπὴ ἔπαυσε τὴν ῥάπτειν τοῦ θεάτρου κόρην πτωχότατην, καὶ τὸν ῥάπτην τοῦ θεάτρου, διότι ἦσαν Βασιλακίσται! τὸ ἀπάνθρωπον τοῦτο καὶ μικροπρεπὲς μέτρον δικαίως ἀπεγοήτευσεν καὶ δυσηρέστησε τὰ δύο μέλη τῆς ἐπιτροπῆς κ.κ. Γεννατᾶν καὶ Πάλιον, οἱ ὅποιοι διὰ τοῦτο παρητήθησαν ἀφίσαντες τὴν εὐθύνην καὶ τὴν τιμὴν!! τοιούτων πράξεων, εἰς τὸ ἄλλο μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τὸ ὅποιον τὰς προεκάλεσε ὑπηρετῶν τὸ κόμμα μετὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα διὰ τὰ ὅποια εἶναι ἱκανός!

— Περίεργο φαινόμενον παρουσιάζουν οἱ Θεοτοκισταὶ οἱ ὅποιοι ἀφ' οὗ ἐσυνείλησαν διὰ τόσα χρόνια νὰ κῆνουν ὅτι θέλουν καὶ νὰ ἔχουν καθελογῆς εὐκολίας εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας, τώρα εὐρίσκονται σὰν χαμένοι ἀπὸ τὴν καλομαθησί, ὅπου τοὺς ἔλειψαν τὰ ῥουσφέτια καὶ ἡ ἄλλαις εὐκολίαις! Προχθὲς ἐνῶ ἤρχετο ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν ἡ μουσικὴ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας ὅπου τὴν ἀκολούθησαν καὶ ἄλλοι Κύριοι ἀπ' ἐδῶ, ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ἐπιστρέφοντας εἶχε φροντίσει νὰ κάμῃ καὶ μετὰ τὸ παραπάνω τὴν χειμερινὴν του προμήθεια, ὁ φύλακας τοῦ τελωνείου τοῦ ἔκαμε τὴν δικαίαν παρατήρησι γιὰ κάποια εἶδη, καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος τότε ἀναστέναντε εἶδε τὸν οὐρανὸ καὶ εἶπε: Ἀχ! Τζώρτζη μου! Τζώρτζη μου ποῦ εἶσαι!

— Α ἄλλος γιὰ τὰ Βασιλικά στέμματα, τὰ ὅποια παρανόμως φέρουν οἱ κλητῆρες, διατὶ δὲν τοὺς καταγγέλλει ἡ Εἰσαγγελία καὶ ἡ Νομαρχία, καὶ διατὶ δὲν τοὺς τιμωρεῖ δυνάμει τοῦ Ποινικοῦ Νόμου; Ἐπὶ τέλους ὅλας τὰς ὑβρεῖς καὶ τοὺς ἐξευτελισμοὺς πρέπει νὰ δεχόμεσθε ἀγογγιστῶς ἀπὸ τοὺς Τρικουπικούς; διατὶ ἡ Διοικητικὴ καὶ ἡ Εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ γέρονται τόσον ἐπιεικῶς πρὸς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι φέρουν παρανόμως τὰ Βασιλικά σήματα, ἵνα ἐξυβρίσωσι καὶ ἐξευτελισώσιν αὐτὰ; Πρὸς Θεοῦ! ἕως ποῦ θὰ φθάσῃ ἡ ἐπιεικία σας;

— Προσέτι διατὶ δὲν ἀπηγγέλθη κατηγορία κατὰ τοῦ συντάχτου τῆς ψεύτρας «Ἀληθείας», ἡ ὅποια εἰς τὸ τελευταῖον φύλλο τῆς ἐξυ-

βρισε τόσον ἀναιδῶς τὸν κ. Νομάρχην, ὃν ἔλη ἡ κοινωρία τιμᾷ, ἀγαπᾷ καὶ σέβεται, διότι πρῶτην ἱσως φορὰν βλέπει Νομάρχην ἐνταῦθα τὸν κ. Μπουκλάκον, ἐμφορούμενον μετὰ τὴν διοικητικὴν ἱκανότητα, μετὰ τὴν εὐνύϊαν, δραστηριότητα, καὶ τόσας ἀρετάς; Διατὶ δὲν ἀπαγγέλλονται κατηγορίαι καθ' ὅλων ἐκείνων οἱ ὅποιοι τὸ πῆραν ἀποκοπὴν, καὶ βρίζουν ἐλεύθερα κάθε μέρα καὶ φοβερίζουν δι' αἰσχροτάτωρ λιδέλλων;

— Ὁ περίφημος Διευθυντὴς τοῦ Καπνεργαστασίου Φραντσέσκος Βατιμπέλλος, μ' ὅλον ὅτι τόσαις καὶ τόσαις προσβολαῖς ἔκαμε ὅτ' οὐκ ἔκαμα πάσας τόσους φίλους μας καὶ διορίσας τόσους Θεοτοκιστάς, ἐν τούτοις μένει ἀκόμη ὁ μακάριος ἀγγιχτός καὶ ἀνέπαφος ὅτ' ἔθελον, σὰν πασσᾶς Αἰ, μωρὲ, βλακία καὶ κακομοιρὰ ποῦ μᾶς δέσφει! Δὲν ἔχουν δίκην οἱ Θεοτοκισταὶ γὰρ μᾶς ἐμπαιζοῦν, ἀφ' οὗ εἰμεθα τέτοιοι; Μὰ πρὸς ἐπὶ τέλους εἶναι αὐτὸς ὁ κακὸς δαίμονας τοῦ κόμματος, ὁ ὅποιος ἀντενεργεῖ εἰς ὅλα; Διατὶ δὲν γίνεταί γνωστός, καὶ γὰρ ἀποκηρυχθῇ ἀμέσως; Καλὲ, κωμῳδία καὶ τυφλομύγα παίζομεν; Καλὲ παιδιὰ εἴμαστε ἡ γυναικούλες; Ἀμ, δὲν ντρέπομαστε γὰρ παρουσιαζόμεσθε καὶ στὸ κόσμον μετὰ τοιοῦτο κεφάλι πῶχουμε. Εὐγὲ σου Βατιμπέλλο, κάνε τῇ δουλειᾷ σου, ἀφ' οὗ βρίσκεις κοντούς.

ΑΔΙΚΗΜΑ ΑΣΥΓΧΩΡΗΤΟ.

Ὅλοι γνωρίζουν τὸν μουσικοδιδάσκαλον Γαλανὸν, ὁ ὅποιος καὶ ἱκανώτατος εἶναι καὶ ποτὲ δι' αὐτὸν δὲν εὐρέθη κανεὶς ἄνθρωπος νὰ καμῇ παράπονον, ἀλλὰ μάλιστα πάντοτε τὸν ἐπαινεῖ ὁ ὅλος ὁ κόσμος. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ μουσικοδιδάσκαλος εἶναι σαράντα χρόνια ποῦ παίζει τὴν πρῶτην βιόλα εἰς τὸ θεάτρο μᾶς καὶ ἐμάθαμε ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ θεάτρου, ποῖός 'ξεύρει διὰ τοιοῦτος λόγους θὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ μετὰ ἄλλον τὸν ὅποιον θὰ φέρῃ ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν ὁ ἱμπρεσάριος, πληρώνουσα βέβαια δι' αὐτὸν περισσότερον κατὰ μῆνα, καθὼς καὶ τὰ ἐξόδα τοῦ ταξειδιοῦ του χωρὶς κανένα διὰ τὸ θεατροσκοπὸν τὸν ὅποιον νὰ καταλαβαίνουμε.

Αὐτὸ εἶναι μεγάλο ἀδίκημα διὰ τὸν συμπολίτην μας Γαλανὸν καὶ ἀποθάρρυνσις διὰ τοὺς μουσικοὺς μας. Τόσα ἔτη ἔβρε ἀδελφοί, ὁ Γαλανὸς ἦτο καλῶς καὶ ἄξιος, τώρα εὐρέθηκε ἡ ἀνάγκη διὰ τὸ θεάτρο νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐπαρτήσῃ ὀφλίσγων τὸ ἀδίκημα τοῦτο, διὰ νὰ μὴ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ἴδιον ζήτημα, κάπως μετὰ τὸν τρόπον ποῦ δὲν ἔχουν ἀρέσει.

Τσεκουρωτής.